

இ.ந.ட. ராசா

உ
சிவமயம்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

சரித்திரச் சுருக்கமும்

திருப்பாடற்றிரட்டும்

உடற்கூற்றுவண்ணமும்

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டும்

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,

175, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

இதன் விலை]

1960

[சதம் 50.

ஸ்டான்காட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட்,
196, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

சரித்திரச் சுருக்கம்

சோழநாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் குபேரன் திருவெண்காடரென்னும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாக அவதரித்துச் சீமானாயிருந்தனர். பின்பு இவர் விவாகமுடித்தும் புத்திரனில்லாமல் வருந்துகையில், பரமசிவன் ஒரு குழந்தை வடிவமாகத் திருவிடைமருதூர் உத்தியான வனத்தில் வில்வமரத்தடியின் அருகிலிருந்தனர். இதைக் கண்டு மிகுதியும் வறியராயிருந்த சிவசருமரும், அவர் மனைவியாரும் குழந்தையை எடுத்துவந்து புத்திரனில்லாத பட்டினத்துப்பிள்ளைக்குக் கொடுத்து நிரம்பப் பொன்பெற்றுச் சென்றனர். குழந்தையாகிய பரமசிவன் மருதப்பிரான் என்னும் பெயர் தரிக்கப்பெற்று வளர்த்து பதினாறு வயதாகையால் பிதா இல்லாத சமயத்தில் தாயாரிடம் வந்து, 'காதற்ற வூசியும் வாராது கடை வழிக்கே' என்னும் வாக்கியமெழுதிய ஒரு நறுக்கையும், ஒரு காதற்ற வூசியும் ஒரு பெட்டியில் வைத்துத் தாளிட்டு, அதை அந்த அம்மையாரிடங்கொடுத்து, இதை என் பிதா வந்தவுடன் கொடுக்கக்கடவீர் என்று சொல்லி மறைந்து போயினர். அந்த அம்மையாரும் பிதாவாகிய பட்டினத்துப்பிள்ளை வந்தவுடன் கொடுக்க அவர் அப்பெட்டியைத் திறந்து காதற்ற வூசியையும் நறுக்கையும் கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலுந் தமக்குத் திருமகனாக இருந்தவர் பரமசிவனென்று உணர்ந்து தமது செல்வப்பொருளைப்

பலருக்குஞ் சூறையிடும்படி தமது தலைமைக் காரியக்காரராகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டு துறவுபூண்டு, அவ்வூரிற் பிச்சையெடுத்துண்டு வந்தனர். இதைக் கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நல்லதெனவெறுத்து விஷங் கலந்த ஓட்டப்பம் ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டினத்தார், “தன்வினை தன்னைச்சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்” என்று சொல்லி அவ்வப்பத்தைக்கொடுத்து அவர் வீட்டிற்சொருகி அப்பட்டின முழுமையும் உயிர்கள் இறவாமல் எரித்துப் பின்பு தமது தாயார் இறந்தமையால் அந்த அம்மையாரைச் சுடுகாட்டில் தமது ஞானக் கினியால் சில பாடல்களைப் பாடித் தகித்துத் திருவிடைமருதூரிற் சென்று அப்பால் திருவாரூரைடைந்து அங்கு இறந்தவனைப் பிழைப்பித்துக் கொங்குநாட்டின் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு துளுவநாடு வந்து பத்திரகிரி மகாராஜனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று அங்குத் தமது தலைமைக்காரியராகிய சேந்தனாரைச் சிறையினின்று மீட்டு சிதம்பரம், திருக்காஞ்சி, திருக்காளத்தி முதலிய ஸ்தலங்களிற் சென்று சிவபிரானைப் பாடிப் பணித்து திருவொற்றியூர் வந்து சிவலிங்கமாக உருமாறினர்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருநட்சத்திரதினம்

ஆடி யுத்திராட மருட்சிவத்திற் பட்டினத்தார்
நாடி யறக்கலந்த நாள்.

திரு. வி. க.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டு

.....

1-வது கோயிற்றிருவகவல்

நினைமின் மனனே ! நினைமின் மனனே !
 சிவபெரு மாணைச் செம்பொனம் பலவனை
 நினைமின் மனனே ! நினைமின் மனனே !
 அலகைத் தேரி னலமரு காலின்
 உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலையோம் பற்க
 பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்குந்
 தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
 பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
 உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
 புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
 அருந்தின மலமாம் புனைந்தன வழக்காம்
 உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பை வுவப்பாம்
 என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
 பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
 கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
 தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
 பெற்றன வனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன
 ஒம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பின
 செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
 சுவர்க்கத் திருந்தனை நாகிற் கிடந்தனை
 இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
 ஒன்றென் றெழியா துற்றனை யன்றியும்
 புற்புதக் குரம்பைத் துச்சி லொதுக்கிடம்
 என்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
 கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
 பீனையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
 மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி

சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
 உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
 வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
 சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
 உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாளும்
 சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
 உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து
 கடிமலர்க் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
 ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
 நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
 எனதற நினைவற விருவினை மலமற
 வரவொடு செலவற மருளற விருளற
 இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
 முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
 அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
 நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
 திருச்சிற் றம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
 நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!
 சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
 நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!

2-வது கோயிற்றிருவகவல்

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
 கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னெடுங்
 காதலுங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
 பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
 சங்கடங் கூர்ந்த தமிழேன் பாங்கிருந்து
 அங்கோ டிங்கோ டலமருங் கள்வர்
 ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
 சலமலப் பேழை யிருவினைப் பெட்டகம்
 வாதபித் தங்கோழை குடிபுகுஞ் சீறார்
 ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
 நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
 பீற்றற் துண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்

அடலைப் பெரிய சுடலைத் திடருள்
 ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
 ஓயா நோய்க்கிட மோடு மரக்கலம்
 மாயா விகார மரணப் பஞ்சரம்
 சோற்றுத் துருத்தி தூற்றும் பத்தம்
 காற்றிற் பறக்குங் கானப் பட்டம்
 விதிவழித் தருமன் வெட்டுங் கட்டை
 சதுர்முகப் பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
 ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
 காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
 கிருமி கிண்டுங் கிழங்குஞ் சருமம்
 பவக்கொழுந் தேறுங் கவைக்கொழுக் கொம்பு
 மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவிற்
 பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
 ஊரிற் கிடக்க வொட்டா வுபாதி
 காலெதிர் குவித்த பூளை காலைக்
 கதிரெதிர்ப் பட்ட கரும் பனிக் கூட்டம்
 அந்தரத் தியங்கு மிந்திர சாபம்
 அதிரு மேகத் துருவி னருநிழல்
 நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
 கண்டுயில் கனவிற் கண்ட காட்சி
 அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்
 அமையு மமையும் பிரானே யமையும்
 இமய வல்லி வாழியென் றேத்த
 ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
 ஆண்டுகொண் டருள்கைநின் னருளினுக் கழகே.

3-வது கோயிற்றிருவகவல்

பாற்கடல் கடையப் படுங்கடு வெண்ணெயைத்
 திருமிடற் றடக்கிய சிவனே யடைக்கலம்
 அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனைக்
 காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்
 உலகடங் கலும்படைத் துடையவன் றலைபறித்
 திடக்கையி லடக்கிய விறைவ ! நின் னடைக்கலம்
 செய்யபொன் னம்பலச் செல்வநின் னடைக்கலம்
 ஐயநின் னடைக்கல மடியனின் னடைக்கலம்

மனவலை யலைத்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
 விழுப்பொரு ளறியா வழக்குறு மனனும்
 ஆணவ மலத்துதித் தனைந்ததி லுனைந்திடு
 நிணவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
 படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
 தவறு மழுக்காறு மிவறுபொச் சாப்பும்
 கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
 இகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
 பகையு மச்சமுந் துணிவும் பனிப்பும்
 முக்குண மடமையு மைம்பொறி முயக்கமும்
 இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
 உயிரெனுங் குருகுவிட் டோடுங் குடம்பையை
 எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
 கொழுந்தசை மேய்ந்து மொழுக்குவிழும் குடிலைச்
 செழும்பெழு வுதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
 மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற் புட்டிலைத்
 தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
 கொலைபடைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
 சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
 கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
 கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
 ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
 புலராக் கவலை வினைமரப் பொதும்பை
 ஆசைக் கயிற்றி லாடும்பம் பரத்தைக்
 காசிற் பணத்திற் சுழலுங்காற் ருடியை
 மக்கள் வினையின் மயக்குந் திகிரியைக்
 கடுவெளி யுருட்டிய சகடக் காலைப்
 பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்குக்
 காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
 கெடுவழிக் கரைசேர் கொடு மரக் கலத்தை
 இருவினை விலங்கொடு மியங்குபுற் கலனை
 நடுவன்வந் தழைத்திட நடுங்கிடும் யாக்கையைப்
 பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படும் பொழுதுநின்
 அடிமலர்க் கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
 வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தெை, வெறித்தெழுங்

கடுநடை வெள்விடைக் கடவுணின் னடைக்கலம்
 இமையா நாட்டத் திறையே ! யடைக்கலம்
 அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
 மறையவர் தில்லை மன்றுணின் ருடிக்
 கருணைமொண் டலையெறி கடலே யடைக்கலம்
 தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின் றேத்தப்
 பாசிழைக் கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
 எம்பெரு மானின் இணையடிக் கபயம்
 அம்பலத் தரசே யடைக்கல முனக்கே.

4-வது கச்சித்திருவகவல்

திருமால் பயந்த திசைமுக னமைத்து
 வருமேழ் பிறவியு மானுடத் துதித்து
 மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
 குலவிய சிவபதங் குறுகா தவமே
 மாதரை மகிழ்ந்து காதல்கொண் டாடும்
 மானுடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பேன்
 விளிவெளி மாக்க டெளிவுறக் கேண்மின்
 முள்ளங் கல்லு முயன்று நடக்கும்
 உள்ளங் காலைப் பஞ்சென வுரைத்தும்
 வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணைக்கால்
 துள்ளும் வராலெனச் சொல்லித் துதித்தும்
 தசையு மெலும்புந் தக்கபுன் குறங்கை
 இசையுங் கதலித் தண்டென வியம்பியும்
 நெடுமுட ருங்கி நின்றிடு மிடையைத்
 துடிபிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும்
 மலமுஞ் சலமும் வழும்புந் திரையும்
 அலையும் வயிற்றை யாலிலை யென்றும்
 சிலந்தி போலக் கிளைத்துமுன் னெழுந்து
 திரண்டு விம்மிச் சீப்பாய்ந் தேறி
 உகிராற் கீற வுலர்ந்துள் ளருகி
 நகுவார்க் கிடமாய் நான்று வற்றும்
 முலையைப் பார்த்து முளரிமொட் டென்றும்
 குலையுங் காமக் குருடர்க் குரைப்பேன்
 நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்

ஊட்டவும் பிசையவு முதலியிங் கியற்றும்
 அங்கையைப் பார்த்துக் காந்தளென் றுரைத்தும்
 வேர்வையு மழுக்கு மேவிய கழுத்தைப்
 பாரினி லினிய கமுகெனப் பகர்ந்தும்
 வெரிப்பு மூத்தையு மேவிய வாயைத்
 துப்பு முருக்கின் றாய்மல ரென்றும்
 அன்னமுங் கறியு மசைவிட் டிறக்கும்
 முன்னிய பல்லை முத்தென மொழிந்தும்
 நீருஞ் சளியு நின்றநின் றெழுதும்
 கூரிய மூக்கைக் குமிழெனக் கூறியும்
 தண்ணீர் பீளை தவிரா தொழுகும்
 கண்ணைப் பார்த்துக் கழுநீ ரென்றும்
 உள்ளங் குறும்பி யொழுகுங் காதை
 வள்ளைத் தண்டின் வளமென வாழ்த்தியும்
 கையு மெண்ணெயுங் கலவா தொழியில்
 வெய்ய வதரும் பேனும் விளையத்
 தக்க தலையோட் டின்முளைத் தெழுந்த
 சிக்கின் மயிரைத் திரண்முகி லென்றும்
 சொற்பல பேசித் துதித்து நீங்கள்
 நச்சிச் செல்லு நரக வாயில்
 தோலு மிறைச்சியுந் துதைந்துசீப் பாயும்
 காமப் பாழி கருவிளை கழனி
 தூமைக் கடவழி தொலைபெறு வாயில்
 எண்சா னுடம்பு மிழியும் பெருவழி
 மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
 நச்சிக் காமுக னாய்நா னென்றும்
 இச்சித் திருக்கு மிடைகழி வாயில்
 திங்கட் சடையோன் றிருவரு ளில்லார்
 தங்கித் திரியுஞ் சவலைப் பெருவழி
 புண்ணிது வென்று புடவையை மூடி
 உண்ணீர் பாயு மோசைச் செழும்புண்
 மால்கொண் டறியா மாந்தர் புகும்வழி
 நோய்கொண் டொழியா நுண்ணியர் போம்வழி
 தருக்கிய காமுகர் சாரும் படுகுழி
 செருக்கிய காமுகர் சேருஞ் சிறுகுழி

பெண்ணு மாணும் பிறக்கும் பெருவழி
 மலஞ்சொரிந் திழியும் வாயிற் கருகே
 சலஞ்சொரிந் திழியுந் தண்ணீர் வாயில்
 இத்தை நீங்க ளினிதென வேண்டா
 பச்சிலை யிடினும் பத்தர்க் கிரங்கி
 மெச்சிச் சிவபத வீடருள் பவனை
 முத்தி நாதனை மூவர் முதல்வனை
 அண்ட ரண்டமு மனைத்துள புவனமும்
 கண்ட வண்ணலைக் கச்சியிற் கடவுளை
 ஏக நாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின்
 போக மாதரைப் போற்றுத லொழிந்தே.

திருவேகம்பமாலை

கட்டளைக்கலித்துறை

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிக மில்லந்
 துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
 மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற் [னே.
 நிறந்தான் பெருமையை யென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்ப

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
 வெட்டி முறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
 கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
 எட்டி யடிவைப் பரோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 2

கைப்பிடி நாயகன் தூங்கையி லேயவன் கையையெடுத்த
 தப்புறந் தன்னி லசையாமன் முன்வைத் தயல்வளவில்
 ஒப்புடன் சென்று துயினீத்துப் பின்வந் துறங்குவளை
 எப்படி நானம்பு வேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 3

நன்னூரிற் பூட்டிய சூத்திரப் பாவைநன் னூர்தப்பினால்
 தன்னாலு மாடிச் சலித்திடு மோவந்தத் தன்மையைப்போல்
 உன்னூலி யானுந் திரிவதல் லான்மற் றுனைப்பிரிந்தால்
 என்னூலிங் காவதுண் டோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 4

நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நிலையுள தோவக மும்பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 5

பொல்லா தவனெறி நில்லா தவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாத வன்கல்வி கல்லாத வன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லா தவனுண்மை சொல்லா தவனின் திருவடிக்கன்
பில்லா தவன் மண்ணி லேன்பிறந் தேன்கச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்தந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக் கென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்பனே.

அன்ன விசார மதுவே விசார மதுவொழிந்தால்
சொன்ன விசாரந் தொலையா விசாரநற் றேகையரைப்
பன்ன விசாரம் பலகால் விசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவி சாரம்வைத் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 8

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையு நினையாப் பிழையுநின் னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே. 9

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றுதையைக் கூடிப்பின் றுயைமறந்
தேயுமதே நிட்டை யென்ற னெழிற்கச்சி யேகம்பனே. 10

வரிக்கோல வேல்விழி யாரது ராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோது வேனெழுத் தஞ்சுஞ் சொலேன்றமி யேனுடலம்
நரிக்கோ கழுகு பருந்தினுக் கோவெய்ய நாய்தலைக்கோ
எரிக்கோ விரையெதுக் கோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 11

காதென்று மூக்கென்று கண்ணென்று காட்டியென் கண்ணெ
மாதென்று சொல்லிவரு மாயைதன்னை மறவிவிட்ட [திரு
தூதென்றெண் னாமற் றுகமென்று நாடுமித் துர்ப்புத்தியை
ஏதென் றெடுத்துரைப் பேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 12

ஊருஞ் சதமல்ல வுற்றூர் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டீர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றூள் சதங்கச்சி யேகம்பனே. 13

சீறும் வினையது பெண்ணுரு வாகித் திரண்டுருண்டு
கூறு முலையு மிறைச்சியு மாகிக் கொடுமையினுற்
பீறு மலமு முதிரமுஞ் சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங் கரைகண்டி லேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 14

பொருளுடையோரைச்செயலினும் வீரரைப்போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடை யோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளிலன்பில்
இருளறு சொல்லினுங் காணத் தகுங்கச்சி யேகம்பனே. 15

பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறு பருக்கத் தங்கள்
துருத்திக் கறுகவை போடுகின் றூர்துறந் தோர் தமக்கு
வருத்தி யமுதிட மாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தில்
இருத்திக் கொண்டே னிருந்தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

பொல்லா விருளகற் றுங்கதிர் கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லா யிருந்திடு மாடுக்கு மேயறி வோருளத்தில்
வல்லா ரறிவா ரறியார் தமக்கு மயக்கங் கண்டாய்
எல்லாம் விழிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 17

வாதுக்குச் சண்டைக்குப் போவார் வருவார் வழக்குரைப்பார்
தீதுக் குதவியுஞ் செய்திடு வார்தினந் தேடியொன்று
மாதுக் களந்து மயக்கிடு வார்விதி மாளுமட்டும்
ஏதுக் கிவர்பிறந் தாரிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 18

ஓயாமற் பொய்சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்
தாயாரை வைவர் சதியா யிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்கள் [ற
ஆயார் பிறர்க்குப் காரஞ்செய் யார்தமை யண்டினர்க்கொன்
றியா ரிருந்தென்ன போயென்ன காண்கச்சி யேகம்பனே.

அப்பென்றும் வெண்மையதாயினு மாங்கந் நிலத்தியல்பாய்
தப்பின்றி யேகுண வேற்றுமை தான்பல சார்தலினுற் [த்
செப்பி லபக்குவம் பக்குவ மாயுள்ள சீவனிலும்
இப்படி யேநிற்ப் னெந்தை பிரான்கச்சி யேகம்பனே. 20

நாயாய்ப் பிறந்திடி ஸைவேட்டை யாடி நயம்புரியுந்
தாயார் வயிற்றி னரராய்ப் பிறந்துபின் சம்பன்னராய்
காயா மரமும் வறளாங் குளமுங்கல் லாவுமென்ன
ஈயா மனிதரை யேன்படைத் தாய்கச்சி யேகம்பனே. 21

ஆற்றிற் கரைத்த புளியாக் கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித் திருவுளம் பற்றுமை யாபுர மூன்றெரித்துக் [ய்
கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய் குன்றவில் லுடையா
ஏற்றுக் கொடியுடை யாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே 22

பெண்ணுகி வந்தொரு மாயாபிசாசம் பிடித்திட் டென்னைக்
கண்ணால் வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணைக் குழியிடைத் தள்ளியென் போதப் பொருள்பறிக்க
எண்ண துனைமறந் தேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 23

நாவார வேண்டும் விதஞ்சொல்லு வாருனை நான்பிரிந்தால்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண் பார்க்கை தான்வறண்
போய்வாரு மென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும் பூவையருக் [டால்
கீவார் தலைவிதி யோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 24

கல்லார் சிவகதை நல்லோர் தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார் பசித்தவர்க் கன்னங்கொ டார்குரு சொன்னபடி
நில்லா ரறத்தை நினையார் நின் னுமநினை விற்சற்றும்
இல்லா ரிருந்தென் னிறந்தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே. 25

வானமு தத்தின் சுவையறி யாதவர் வண்கனியின்
தானமு தத்தின் சுவையெண்ணல் போலத் தனித்தனியே
தேனமு தத்தின் தெளிவாய ஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமு தச்சுவை நன்றல்ல வோகச்சி யேகம்பனே. 26

ஊற்றைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற் றுருத்தியைச் சோறிருந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
ஏற்றுத் திரிந்துவிட் டேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 27

சொல்லால் வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாத தீவினை பார்வையிற் பாவங்கள் புண்ணியநூல்
அல்லாத கேள்வியைக் கேட்டிருந் தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.

முட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப் பகலில் வெளிமயக் கேசெயும் பாவையர்மேல்
இட்டத்தை நீதவிர்ப் பாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 29

பிறந்துமண் மீதிற் பிணியே குடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற் நிற்பத்தின் மேன்மய லாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துமுன் றேதடு மாறிப்பொன் றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திட வோபணித் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 30

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப் பின்முனற்றுக்
காதங் கரணங் களுமற்ற வானந்தக் காட்சியிலே
ஏதங் களைந்திருப் பேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 31

நல்லா யெனக்கு மனுவொன்று தந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லா வெனைக்கொன்றுபோடும் பொழுதியல்பூணஜைப
சொல்லார் நற்கோயி னியமம் பலவகைத் தோத்திரமும் [ஞ்
எல்லா முடித்தபின் கொல்லுகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே.

சடக்கடத் துக்கிரை தேடிப் பலவுயிர் தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித் துக்கொண் டிறுமாந் திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித் தின்றுழல் வாரக் கடைக்கரம் பற்றிநமன்
இடக்கடிக் கும்பொழு தேதுசெய் வார்கச்சி யேகம்பனே. 33

நாறு முடலை நரிப்பொதி சோற்றினை நான் றினமுஞ்
சோறுங் கறியு நிரப்பிய பாண்டத்தைத் தோகையர்தங்
கூறு மலமு மிரத்தமுஞ் சேருங் குழியில்விழா
தேறும் படியருள் வாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 34

சொக்கிட் டரமனைப் புக்குட் டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்ற மன்னரைக் கேட்பவ போற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக் குருலிங்க சங்கம நிந்தித்து வீடிச்சிக்கு [னே.
மெக்குப் பெருத்தவர்க் கென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்ப

விருந்தாக வந்தவர் தங்களுக் கன்ன மிக்கக்கொடுக்கப்
பொருந்தார் வளம்பெற வாழ்வார்நின் னுமத்தைப் போற்றி
அருந்தா முலைபங்க ரென்றாப் பாதக ரம்புவியில் [நித்தம்
இருந்தாவ தேதுகண் டாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 36

எல்லா மறிந்து படித்தே யிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லா நறிந்துள னென்றுண ராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான் மலைந்துறு சூழ்விதி யின்படி துக்கித்துப்பின்
எல்லாஞ் சிவன்செய லேயென்பர் காண்கச்சி யேகம்பனே.

பொன்னை நினைந்து வெகுவாகத் தேடுவர் பூவையன்னாள்
தன்னை நினைந்து வெகுவா யுருகுவர் தாரணியில்
உன்னை நினைந்திங் குணப்பூசி யாத வுலுத்தரெல்லாம்
என்னை யிருந்துகண் டாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 38

கடுஞ்சொல் லின்பம்வரை யீனரைக் குண்டரைக் காழுகரைக்
கொடும்பவ மேசெயும் நிர்மூடர் தம்மைக் குவலயத்துள்
நெடும்பனை போல வளர்ந்துநல் லோர்தம் நெறியறியா
இடும்பரை யேன்வகுத் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 39

கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம் பின்புகொன்றுகொன்
தின்றே னதன்றியுந் தீங்குசெய் தேனது தீர்கவென்றே [று
நின்றேனின் சந்நிதிக் கேயத னாற்குற்ற நீபொறுப்பாய்
என்றே யுனைநம்பி னேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 40

திருவேகம்ப விருத்தம்

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
அப்ப னெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூட னாயடி யேனு மறிந்திலேன்
இன்ன மெத்தனை யெத்தனை ஜென்மமோ
என்செய் வேன்கச்சி யேகம்ப நாதனே.

திருத்தில்லை

காம்பிணங்கும்பனைத்தோளார்க்கும்பொன்னுக்குங்காசினுக்
தாம்பிணங்கும்பலவாசையும்விட்டுத்தனித்துச்செத்துப்[கும்
போம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற்றே
சாம்பிணங்கத்துதையோவென்செய்வேன் தில்லைச்சங்கர

சோறிடுநாடு துணிதருங் குப்பைதொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர் சிற்றம் பலவர் நிருத்தங்கண்டால்
ஊறிடுங்கண்களுகுகிடு நெஞ்சமென் னுள்ளமுமே. 2

அழலுக்குள் வெண்ணெயெனவே யுருகிப்பொன் னம்பலத்
நிழலுக்கு ணின்று தவமுஞற் றுமனிட்டுரமின்றார் [தார்
குழலுக்கிசைந்த வகைமலை கொண்டுநற் றேவல்செய்து
விழலுக்கு முத்துலை யிட்டிறைத் தேனென் விதிவசமே. 3

ஓடாமற் பாழுக் குழையாம லோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாம னல்லவர் கூட்டம் விடாமல்வெங் கோபநெஞ்சில்
நாடாம னம்மை வழுவாம லின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகளே. 4

பாராம லேற்பவர்க் கில்லையென் னுமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற் பாவங்கள் வந்தனு காமன் மனமயர்ந்து
பேராமற் சேவை பிரியாம லன்பு பெருதவரைச்
சேராமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகளே. 5

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னமற் குத்திரங் கோள்கள
கல்லாமற் கைதவ ரோடிணங் காமற் கனவினும்பொய் [வு
சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமற் றேகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகளே 6

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள் னோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணை துங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னி னம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாழிய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரில்லையே. 7

காலை யுபாதி மலஞ்சல மாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சால வுபாதி பசிதாக மாமுற் சஞ்சிதமா
மாலை யுபாபதி துயில்காம மாமிவை மாற்றிவிட்டே
ஆலமு கந்தரு ளம்பல வாவென்னை யாண்டருளே. 8

ஆயும் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற் சென்றற்
பாயு மிடபங் கடிக்கு மரவம்பின் பற்றிச்சென்றற்
பேயுங் கணமும் பெருந்தலைப் பூதமும் பின்னெடரும்
போயென்செய் வாய்மன மேபிணக் காடவர் போமிடமே. 9

ஒடு மெடுத்தத ளாடையுஞ் சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுக டோறும் பலிவாங்கி யேவிதி யற்றவர்போல்
ஆடு மருட்கொண்டிங் கம்பலத் தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங் கணக்கென்ன காண்சிவ காம சவுந்தரியே. 10

ஊட்டுவிப் பாணு முறங்குவிப் பாணுமிங்கொன் றோடொன்
மூட்டுவிப் பாணு முயங்குவிப் பாணு முயன்றவினை [றை
காட்டுவிப் பாணு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப் பாணு மொருவனுண் டேதில்லை யம்பலத்தே. 11

அடியார்க் கெளியவ ரம்பல வாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற் செல்வ வரம்பெற லாம்பவைய மேழளந்த
நெடியோனும் வேதனுங் காணாத நித்த நிமலனருட்
குடிகாணு நாங்க ளவர்காணு மெங்கள் குலதெய்வமே. 12

தெய்வச் சிதம்பர தேவாவுன் சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்த சொப்பன மாமன்னர் வாழ்வும்புவிபு மெங்கே
மெய்வைத்த செல்வமெங் கேமண்ட லீகர்தம் மேடையெங்
கைவைத்த நாடக சாலையெங் கேயிது கண்மயக்கே. [கே

உடுப்பா னும்பாலன முண்பாணுமும் வித்தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பாணு மேதென்று கேள்விசெய்வா னுங்கெதி யடங்கக்
கொடுப்பாணுந்தேகியென்றேற்பாணுமேற்கக்கொடாமனின்
தடுப்பாணு நீயல்லையோ தில்லை யான நத்தாண்டவனே. [று

வித்தாரம் பேசினுஞ் சோங்கே றினும்கம்ப மீதிருந்து
தத்தாவென் றோதிப் பரிவுகொண் டாடினுந் தம்முன்றம்பி
ஓத்தாசை பேசினு மாவதுண் டோதில்லை யுண்ணிறைந்த
கத்தாவின் சொற்படி யல்லாது வேறில்லை கண்மங்களே. 15

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரடிக்கமல
மறவா திருமன மேயது காணன் மருந்துனக்கே. 16

தவியா திருநெஞ்ச மேதில்லை மேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந் திருக்கின்ற ஞானா கரனைப் புராந்தகனை [தால்
அவியா விளக்கைப்பொன் னம்பலத் தாடியை யைந்தெழுத்
செவியாம னீசெவித் தாற்பிற வாமுத்தி சித்திக்குமே. 17

நாலின் மறைப்பொரு ளம்பல வாணரை நம்பியவர்
பாலி லொருதரஞ் சேவிக்கொ ணுதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலி லெடுத்தவர் கைவிலங் கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலி னிறுத்துவர் கிட்டியுந் தாம்வந்து கட்டுவரே. 18

ஆற்றோடு தும்பை யணிந்தாடு மம்பல வாணர் தம்மைப்
போற்று தவர்க்கடை யாளமுண் டேயிந்தப் பூதலத்தில்
சோற்றுவி யற்றுச் சுகமற்றுச் சுற்றத் துணியுமற்றே
ஏற்றலும் பிச்சை கிடையாம லேக்கந் திருப்பர்களே. 19

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனை யம்மை சிவகாம சுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப் பொன்னம் பலத்தாடு மையனைக் காணக்கண்கள்,
எத்தனை கோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றனவே. 20

திருச்செங்காடு

நெருப்பான மேனியர் செங்காட்டி லாத்தி நிழலருகே
இருப்பார் திருவுள மெப்படி யோவின்ன மென்னையன்னைக்
கருப்பா சயக்குழிக் கேதள்ளு மோகண்ணன் காணரிய
திருப்பாத மேதரு மோதெரி யாது சிவன்செயலே. 1

திருவொற்றியூர்

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக் [யான்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே. 1

சுடப்படு வாரறி யார்புர மூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
 திடப்படும் மாமதிற் றென்னெற்றி யூன் றெருப்பரப்பின்
 நடப்பவர் பொற்பத நத்தலை மேற்பட நன்குருண்டு
 கிடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே. 2

திருவிடைமருதூர்

காடே திரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
 ஓடே யெடுத்தென்ன வுள்ளன்பி லாதவரோங்கிவிண்ணோர்
 நாடே யிடைமரு தீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியார்பால்
 வீடே யிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே. 1

தாயும் பகைகொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய
 சேயும் பகையுற வோரும் பகையிச் செகமும்பகை
 ஆயும் பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினாற்
 தோயுநெஞ் சேமரு தீசர்பொற் பாதஞ் சுதந்திரமே. 2

திருக்கழுக்குன்றம்

காடோ செடியோ கடற்புற மோகன மேமிகுந்த
 நாடோ நகரோ நகர்நடு வோநல மேமிகுந்த
 வீடோ புறந்தின் னை யோதமி யேனுடல் வீழுமிட
 நீடோய் கழுக்குன்றி லீசா வுயிர்த்துணை நின்பதமே. 1

திருக்காளத்தி

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
 முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி யாடி முடிந்தபின்பு
 செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தரு கேயினிச் சாம்பிணங்கள்
 கத்துங் கணக்கென்ன காண்கயி லாபுரிக் காளத்தியே. 1

பொன்றாற் பிரயோசனம் பொன்படைத் தாற்குண்டு
 பொன்படைத்தோன், தன்றாற் பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்
 கேதுண்டத் தன்மையைப்போல், உன்றாற் பிரயோசனம்
 வேணதெல்லாமுண் டுணைப்பணியும், என்றாற் பிரயோசன
 மேதுண்டு காளத்தி யீசுரனே. 2

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல்லே னல்லன் மாதுசொன்ன
 சூளா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லன் றெண்ணுசெய்து
 நாளாறிந் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்ல னுனினிச்சென்
 றுளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பருக்கே. 3

முப்போது மன்னம் புகிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினுற்
 செப்போ திளமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடும்
 அப்போது கண்கலக் கப்பட வும்மைத் தாயையனே
 எப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீசுரனே. 4

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்து மின்னார்
 அரைக்கே யவலக் குழியரு கேயசும் பார்ந்தொழுகும்
 புரைக்கே யுழலுந் தமிழேனை யாண்டருள் பொன்முகலிக்
 கரைக்கேகல் லால நிழற்கீ ழுமர்ந்தருள் காளத்தியே. 5

நாறுங் குருதிச் சலதாரை தோற்புரை நாடொறுஞ்சீய்
 ஊறு மலக்குழி காமத் துவார மொளித்திடும்புண்
 தேறுந் தசைபிளப் பந்தரங் கத்துள சிற்றின்பம்விட்
 டேறும் பதந்தரு வாய்திருக் காளத்தி யீசுரனே. 6

திருக்கைலாயம்

கான்சாயும் வெள்ளி மலைக்கர சேநின் கழனம்பினேன்
 ஊண்சாயுஞ் சென்ம மொழித்திடு வாய்கர வூரனுக்கா
 மான்சாயச் செங்கை மழுவலஞ் சாய வளைந்தகொன்றைத்
 தேன்சாய நல்ல திருமேனி சாய்த்த சிவக்கொழுந்தே. 1

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்துதின்று
 பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
 சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
 அல்லும் பகலு மிருப்பதென் றேகயி லாயத்தனே. 2

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
 நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
 தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
 வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே. 3

கையார வேற்றுநின் றங்ஙனந் தின்று கரித்துணியைத்
தையா துடுத்துநின் சன்னிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந் துள்ளே யுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
ஐயாவென் றோல மிடுவ தென்றோகயி லாயத்தனே. 4

நீரூர்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேரூய்க் கசிந்து கசிந்தே யருகிநின் சீரடிக்கே
மாருத் தியானமுற் றுனந்த மேற்கொண்டுமாற்பிற்கண்ணீர்
ஆரூய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. 5

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம் பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தின்
எல்லையிற் புக்கிட வேகாந்த மாயெனக் காமிடத்தே
அல்லலற் றென்றிருப் பேனத்த னோகயி லாயத்தனே. 6

மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானென்செய் வேனெனைத் தீதகற்
புந்திப் பரிவிற் குருளையை யேந்திய பூஜையைப்போல் [றிப்
எந்தைக் குரியவன் காணத் தலே, கயி லாயத்தனே. 7

வருந்தேன் பிறந்து மிறந்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ் வாரிடத்தில்
இருந்தே னினியவர் கூட்டம் விடேனிய லஞ்செழுத்தாம்
அருந்தே னருந்துவ னின்னொ ளாற்கயி லாயத்தனே. 8

ம து ரை

விடப்படு மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படு மோநின் னருளின்றி யேதின மேயலையக்
கடப்படு மோவற்பர் வாயிலிற் சென்றுகண் ணீர்ததும்பிப்
படப்படு மோசொக்க நாதா சவுந்தர பாண்டியனே. 1

பொது

உடைகோ வணமுண் டுறங்கப் புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகா யிலையுண் டருந்தத்தண் ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறுமீசர் திருநாம முண்டிந்த மேதினியில்[றைக்கே.
வடகோடுயர்ந்தென் ன தென்கோடு சாய்ந்தென் ன வான்பி

வீடு நமக்குத் திருவாலங் காடு விமலர்தந்த
 ஓடு நமக்குண்டு வற்றூத பாத்திர மோங்குசெல்வ
 நாடு நமக்குண்டு கேட்டதெல் லாந்தர நன்னெஞ்சமே
 ஈடு நமக்குச் சொலவோ வொருவரு மிங்கில்லையே. 2

நாடிக்கொண் டசரை நாட்டமுற் றுயிலை நாதரடி
 தேடிக்கொண் டாடித் தெளிந்தா யிலைசெக மாயைவந்து [ம்
 மூடிக்கொண்டோமென் றுங்காமாயுதங்கண் முனிந்தவென்று
 பீடிப்பையோ நெஞ்சமேயுனைப் போலில்லை பித்தர்களே. 3

கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்
 பொய்யொன்றுவஞ்சகநாவொன்றுபேசப்புலால்மழு [ணப்
 மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
 செய்கின்ற பூசையெவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
 பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையால்
 எண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்க லீச னிருக்கையிலே
 மண்ணுண்டு போகு தையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே. 5

சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலும்
 அல்லினு மாசற்ற ஆகாயந் தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோர்
 இல்லிலு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்
 கல்லிலுஞ்செம்பிலு மோவிருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே. 6

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்
 தினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை [தால்
 நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்றால்
 உனைப்போ லொருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே.

பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெடுத்து [துக்
 முட்டச் சுருட்டியென் மொய்குழ லாள்கையில் முன்கொடுத்
 கட்டியிருந்த கனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம்
 விட்டுப் பிரியவென் றோவிங்ங னேசிவன் மீண்டதுவே. 8

சூதுற்ற கொங்கையு மாளார் கல்வியுஞ் சூழ்பொருளும்
 போதுற்ற பூசலுக்கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தால்
 தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
 காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட் டானென்றன் கைதனிலே. 9

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப் பதத்தைப்
போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சேயிந்தப் பூதலத்தில்
தீதுற்ற செல்வமென் தேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற ஓசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 10

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணுசை மங்கையை விட்டுவிடப்
போதித் தவன்மொழி கேட்டிலையோ செய்தபுண்ணியத்தால்
ஆதித்தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்ற ஓசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 11

மனையாளு மக்களும் வாழ்வும் தனமுந்தன் வாயின்மட்டே
இனமான சுற்ற மயானமட் டேவழிக் கேதுதுணை
தினையா மளவெள் ளளவா கினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாள் வென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே. 12

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுடு காடும்ட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே. 13

சீயுங் குருதிச் செழுநீர் வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும் புடைவையொன் றில்லாத போது பகலிரவாய்
ஈயு மெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக் கிரவுபகன்
மாயு மனிதரை மாயாமல் வைக்க மருந்தில்லையே. 14

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினம்பசித்தால்
நீதுய்க்கச் சோறு மனைதோறு முண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதினியில்
ஏதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென்றும் புண்படவே. 15

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்தநித்த
மாறுண் டுலாவி மயங்குநெஞ் சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமுமுண்டே. 16

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொடுங்கிவந்தால்
தடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தால்
கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே.

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண் டெனும்படி கேட்டுவிட் டோமினிக் கேண்மனமே
ஒடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்ட னடியார் நமக்குத் துணையுமுண்டே. 18

மாத்தா னவத்தையு மாயா புரியின் மயக்கத்தையும்
நீத்தார் தமக்கொருநிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ லிருப்பர்பற் றற்றவரே. 19

ஒன்றென் றிருதெய்வமுண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்வல் லறமுநட்பும் [ம்
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
என்றென் றிருமன மேயுனக் கேவுப தேசமிதே. 20

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்மல்
ஆட்டமென் றேயிரு பொல்லா வுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீர்
ஓட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே. 21

என்செய லாவ தியாதொன்று மில்லை யினித்தெய்வமே
உன்செய லேயென் றுணரப்பெற் றேனிந்த லுனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோவிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே. 22

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றுனைப் பதம்பணிந்தேன்
கருவாகு மேதக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
உருவாக்கிக்கொள்ளவல் லோவிங்ங னேசிவ னுற்றதுவே.

விட்டே னுலகம் விரும்பே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டு மிரேன்மெய் கெடாதநிலை [கும்
தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றொல்லை நான்மறைக்
எட்டே லெ. னும்பர மென்னிடத் தேவந்திங் கெய்தியதே.

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தை யைந்தும்
விட்டேறிப் போன வெளிதனி லேவியப் பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூர லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
எட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 25

எரியெனக்கென்னும் புழுவோ வெனக்கெனுமிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன் னுயெனக்கென்னுமிந் நாறுடலைப்
பிரிய முடன்வளர்த் தேனித னுலென்ன பேறெனக்கே. 26

அண்ணறன் வீதி யரசிருப் பாரு மணிபடையோர்
நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யான சுகமுமெல்லாம்
எண்ணிலி கால மவமே விடுத்தன மெண்ணரிதே. 27

என்பெற்றதாயரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும்போவென்றுசொல்லி புலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தார்
உன்பற் றெழிய வொருபற்று மில்லை யுடையவனே. 28

கரையற்ற பல்லுங் கரித்துணி யாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்ற நெஞ்சமும் பொல்லாத ஜூனும் புறந்திண்
தரையிற் கிடப்பு மிரந்துண்ணு மோடுஞ் சுகமறியக் [ணையுந்
குறைவற்ற செல்வமென்றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே. 29

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்குமொன்றும்
முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில்வையார்
பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே. 30

வாய்நாறு மூழன் மயிர்ச்சிக்கு நாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறு மங்கம் பிணவெடி நாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சீநாறும் யோனி யழனாறு மிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறு மங்கையர்க் கோவிங் ஙனேமனம் பற்றியதே. 33

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித் தரிக்கத் திருநீறு முண்டு தெருக்குப்பையில்
தரிக்கக் கரித்துணி யாடையு முண்டெந்தச் சாதியிலும் [யே.
இரக்கத் துணிந்துகொண் டேன்குறை யேதுமெனக் கில்லை

ஏதப்பட் டாயினி மேற்படும் பாட்டை யிதென்றறிந்து
போதப்பட் டாயில்லை நல்லோ ரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட் டாய்மட மாணர் கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட் டாய்நெஞ்ச மேயுனைப் போலில்லை பித்தருமே.

சுரப்பற்று வல்வினை சற்றமு மற்றுத் தொழில்களற்றுக்
 கரப்பற்று மங்கையர் கையிணக் கற்றுக் கவலையற்று
 வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
 பரப்பற் றிருப்பதன் ரூபர மாபர மானந்தமே. 34

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
 நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத் [ம்
 தாய்போற்கருதித் தமர்போலனை வர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
 சேய்போலிருப்பர்கண் டிருண்மைஞானத் தெளிந்தவரே. 35

விடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீணனிட்ட
 முடக்கே புழுவந் துறையிட மேநல முற்றுமிலாச்
 சடக்கே கருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
 தொடக்கே யுணைச்சுமந் தேனின்னி னேது சுகமெனக்கே.

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
 தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
 பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோன்
 எழுதாப் படிவரு மோசலி யாதிரென் னேழைநெஞ்சே. 37

ஊரீ ருமக்கோ ருபதேசங் கேளு முடம்படங்கப்
 போரீர் சமணைக் கழுவேற்று நீற்றைப் புறந்தின்ணையிற்
 சாரீ ரனந்தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகநகைக்க
 வேரீ ருமக்கவர் தாமே தருவ ரிணையடியே. 38

நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே
 மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தாயில்லை மாமறைநூல்
 ஏற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டாய்
 ஆற்றிற் கிடந்துந் துறையறி யாம லலைகின்றதே. 39

செல்வரைப் பின்சென் றுபசாரம் பேசித் தினந்தினமும்
 பல்வினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தின்
 எல்லையிற் புக்குநல் லேகாந்த மாயெனக் காமிடத்தே
 அல்லலற் றென்றிருப் பேனால நீழ லரும்பொருளே. 40

ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
 பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுலகு
 நீங்காம னீங்கி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவாய்
 ஆங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவந் தமர்ந்திடுமே. 41

விதியார் படைப்பு மரியா ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் துடைப்புநம் பாலணு காது பரானந்தமே
கதியாகக் கொண்டுமற் றெல்லாந் துயிலிற் கனவெனந்
மதியா திருமன மேயிது காணன் மருந்துனக்கே. 42

நாய்க்குண்டு தெண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகள் றன்னருணைக்கங்க ணைக்குதற்கே

நேமங்க ணிட்டைகள் வேதங்க ளாகம நீதிநெறி
ஓமங்க டர்ப்பணஞ் சந்தி செபமந்தர யோகநிலை
நாமங்கள் சந்தனம் வெண்ணீறு பூசி நலமுடனே
சாமங்க டோறு மிவர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே. 44

நானெத் தனைபுத்தி சொன்னாலுங் கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
ஏனிப் படிக்கெட் றுழலுகின் ருயினி யேதுமிலா
வானத்தின் மீனுக்கு வன்றுண்டி லிட்ட வகையதுபோல்
போனத்தை மீள நினைக்கின் றனையென்ன புத்தியிதே. 45

அஞ்சக் சரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனம்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ போகத்தையே.

தாயாருஞ் சுற்றமும்பெண்டிருங் கைவிட்டுத்தாழ்ந்திடுநாள்
நீயாரு நானு ரெனப்பகர் வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வ ரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல் லாற்பின்னை யேதுநட் பாமுடலே. 47

ஆயும் பொழுது மயிர்க்கால்க டோறு மருங்கிருமி
தோயு மலக்குட்டை யாகிய காயத்தைச் சுட்டுவிட்டால்
பேயு நடன மிடுங்கட மாமென்று பேசுவதை
நீயு மறிந்திலை யோபொரு டேட நினைந்தனையே. 49

பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங் கடந்த சிவனடிக் கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே. 49

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புப்ப மிறையாத தீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன் ரோகுரு நாதன் மொழிந்ததுவே. 50

எருமுட்டை பிட்கி னுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக் கெவரமுவர்
கருமுட்டை புக்குக் கழலகன் ருய்கன துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலமும் பேதையிர் பேத்துகிறீர்
ஒருமுட்டும் வீட்டு மரணம மென்றைக்கு போதுமினே. 51

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
ஐயாநின் மாயை யுருவெளித் தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல் வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெள்ளப்போனதுவே

ஆயாய்ப் பலகலை யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயா கிலுமுண்மை யைத்தெரிந் தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்த தோளியர் காம விகாரத்தில் வீழ்ந்தமுந்திப்
பேயாய் விழிக்கின் றனைமன மேயென்ன பித்துனக்கே. 53

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப்
படியீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே. 54

ஆங்காரப் பொக்கிசங் கோபக் களஞ்சிய மாணவந்தான்
நீங்கா வரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காம விலாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே. 55

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
அழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டி யநாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மியமு நன்மை வேண்டுமென்றே.

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரங்காய்
ஆக்குவ ரார தருந்துவ ராரது போலுடம்பு
தீக்கிரை யாவதல் லாலேதுக் காமிதைச் செப்புமினே. 57

கச்சிற் கிடக்குங் கனதனத் திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
இச்சித் திருக்கின்ற வேழநெஞ் சேயிம வான்பயந்த
பச்சைப் பசுங்கொடி யுண்ண முலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக் கிடமன மேயொரு காலுந் தவறில்லையே. 58

மானார் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனாகி யென்னைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுநற் பேறிது பொய்யன்றுகாண்
ஆனாலு மிந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே. 59

சற்றுகி னுந்தனைத் தானறி யாய்தனை யாய்ந்தவரை
உற்று கிலுமுரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானநிலை
பற்றாய் குருவைப் பணியாய் பரத்தையர் பாலிற்சென்றென்
பெற்றாய் மடனெஞ்ச மேயுனைப் போலில்லை பித்தனுமே. 60

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையு முற்றையறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகிலேனுயர்பொன்னெனவே
ஒளியிட்ட தா ளிரண்டுள்ளே யிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத்தே னினிமேலொன்றும் வேண்டிலனே.

தாயாருக்குத் தகனகிரியை செய்கையிற்

பாடிய வெண்பா

ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்தி ககைமுலை தந்தானை
எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி. 1

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச் சுமத்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழன்முட்டு வேன். 2

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் கரதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமுட்டுவேன், 3

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே—அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமுட்டு வேன். 4

அரிசியோ நானிடுவே னுத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல்—உருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்லத் திரவியபூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு. 5

அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு. 6

கலிவிருத்தம்

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையில்
அன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே. 7

வெண்பா

வெகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்பல்
ஆகுதே பாவியே னையகோ—மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை. 8

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமும்
உன்னை நோக்கி யுகந்து வரங்கிடந்தென்
தன்னையே யீன்றெடுத்த தாய். 9

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதி தனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீருனாள்—பாற்றெளிக்க
எல்லீரும் வாங்க ளேதென் றிரங்காமல்
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம். 10

திருவிடைமருதூர்

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேடல்
என்று விடியுமெனக் கென்கோவே—நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்திதிக்கே வந்து.

11

திருவொற்றியூர்

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதாம்
அண்டத்தைப் போல வழகியதாந்—தொண்டர்
உடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக மொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

12

ஒடுவிழுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்துந்
தேவாதி தேவன் திருவொற்றி யூர்த்தெருவில்
போவா ரடியிற் பொடி.

13

வாவியெல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவணங்க ளெல்லாங் கணநாதர்—பூவுலகில்
ஈது சிவலோக மென்றன்றே மெய்தவத்தோர்
ஓதுந் திருவொற்றியூர்.

14

திருவாரூர்

ஆரூர ரிக்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றாரூர்க டோறு முழலுவீர்—நேரே
உளக்குறிப்பை நாடாத லுமர்கா ணீவீர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர்.

15

எருவாய்க் கிருவிரன் மேலேறுண் டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்
தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றய்
நீரோடும் தாரைக்கே நீ.

16

திருக்காஞ்சி

எத்தனையு ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றேன்—நித்தம்
எனக்குக் கனையாற்று யேகம்பா கம்பா
உனக்குத் திருவினையாட் டோ.

17

திருக்காரோணம்

அத்தி முதலெறும்பீ ருனவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
இசிக்குதையா காரோண ரே.

18

திருக்காளத்தி

பொய்யை பொழியாய் புலாலைவிடாய் காளத்தி
ஐயரே யெண்ணை யறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுத் தைந்தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு.

19

திருவிருப்பையூர்

மாதா வுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா
இருப்பையூர் வாழ்சிவனே. யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா.

20

திருவையாறு

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
எண்ணரிய தாயுமிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையா றவுமடியேன் காலாற வுங்கண்பார்
ஐயா திருவை யாரு.

21

திருக்குற்றலம்

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
உற்ற ரமுமுன்னே ஊரார் சுடுமுன்னே
குற்றலத் தானையே கூறு.

22

திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா

பூதமுங் கரணம் பொறிகளைம் புலனும்
 பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும்
 நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயு
 நானுமாய் நிற்குநா ளுளதோ
 வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த
 மனோலய வின்ப சாகாரமே
 ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலோ
 யிறைவனே யேகநா யகனே.

23

யாவரே யிருந்தும் யாவரே வாழ்ந்தும்
 யாவரே யெமக்குற வாயுந்
 தேவரீரல்லாற் றிசைமுக மெனக்குத்
 திருவுள மறியவே துளதோ
 பாவல னொருவன் செந்தமிழ்க் கிரங்கிப்
 பாவையா ருடலை மாற்ற
 ஏவலா ளாகி யிரவெலா முழன்ற
 விறைவனே யேகநா யகனே.

24

உண்டதே யுண்டு முடுத்ததே யடுத்து
 மடுத்தடுத்த துரைத்ததே யுரைத்துங்
 கண்டதே கண்டுங் கேட்டதே கேட்டுங்
 கழிந்தன கடவுண் ளெல்லாம்
 விண்டதா மரைமே லன்னம்வீற் றிருக்கும்
 விழவரு வீதிவெண் காடா
 அண்டரே போற்ற வம்பலத் தாடு
 மையனே வய்யுமா றருளே.

25

பொது

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
 வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
 பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
 கறந்திடத்தை நாடுதே கண்.

26

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு—நாடிநீ
என்னை நினைத்தா லிருப்பி லுதைப்பேனான்
உன்னை நினைத்தா லுதை. 27

வாசற் படிகடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதில்லை யண்ணலே—யாசைதனைப்
பட்டிற்றந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிற்றந்த ஞானத்தைச் சொல். 28

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவும்
இச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம். 29

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்னம்
உருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்—பெருக்க
அழைத்தாலும் போகே னரனே யெந்தேகம்
இளைத்தாலும் போகே னினி. 30

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகிறார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நே ரமுஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம். 31

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியில்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தா ரமுங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போல திரி. 32

பின்முடுகு வெண்பா

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பயோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச்—சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு. 33

மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன்
சீல மறிந்திலையே சிந்தையே—கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக் குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. 34

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
அன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு. 35

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை—முன்னம்
எரிந்தகட்டை மீதி லிணைக்கோ வணத்தை
உரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு. 36

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் ராசை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போ தவையுது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்? 37

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
அத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ?—வித்தகனூர்
காலைப் பிடித்து மெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப்போ மே. 38

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
எச்சி லிருக்கு மிடமறியீர்—எச்சிறனை
உய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமயமா மே. 39

எத்தனைபேர் நடட்குழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
எத்தனைபேர் பற்றியிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய். 40

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
ஒருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருப்ப நாய்நரிகள் பேய்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான். 41

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மமைருக்கு மோவ,த்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவினை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

42

மலைப் பொழுதிநறு மஞ்சளரைத் தேகுளித்து
வேலை மினக்கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செய்வாள் பின்?

43

சிலர் வேண்டுகோளால்
ஓர் கலியாணவீட்டிற் சென்று
தம்பதிகளைப் பார்த்துப் பாடிய
திருவிருத்தம்

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவர்பிளந்த மரத்துளையிற் கானுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப் போல
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே.

உடற்கூற்றுவண்ணம்

தனதன தான தனதன தான
தந்த தனந்தன தந்த தனந்த
தனன தனந்த தனன தனந்த
தானன தானன தானன தந்த
தந்ததன தான தனதான.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி
யின்பசுகந்தரு மன்புபொருந்தி
யுணர்வுகலங்க லொழுகியவிந்து
ஆறுசுரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது
 பண்டியில்வந்துபு குந்துதிரண்டு
 பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
 பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாது
 மொன்பதுமொன்றுநிறைந்து மடந்தை
 யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
 யோகமும்வாரமு நாளாமறிந்து—
 மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை

மண்படவுந்தியு தைந்துகவிழ்ந்து
 மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
 யோரறிவீற்றி வாகிவளர்ந்து—

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு
 வந்துமுகந்திட வந்துதவழ்ந்து
 மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
 வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

உடைமணியாடை யரைவடமாட
 வுண்பவர் தின்பவர் தங்களொடுண்டு
 தெருவிலிருந்து புமுதியனைந்து
 தேடியபாலரொ டோடிநடந்து
 அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே.

14

உயர்தருஞான குருவுபதேச
 முந்தமிழின்கலை யுங்கரைகண்டு
 வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
 வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல
 வண்டியிர் தண்டொடை கொண்டைபுனைந்து
 மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
 மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

மதனசொரூப னிவனெனமோக
 மங்கையர்கண்டு மருண்டுதிரண்டு
 வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
 மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

மனதுபொரும' லவர்பிறகோடி
 மங்கலசெங்கல சந்திகீழ்க்கொங்கை
 மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
 தேடியமரமுதல் சேரவழங்கி—
 ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி
 ருந்ததனங்களும் வம்பிலிழந்து
 மதனசுகந்த விதனமிதென்று
 வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—
 வளமையுமாறி யிளமையுமாறி
 வன்பல்விழுந்திரு கண்களிருண்டு
 வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
 வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
 செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே.

1/2

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு
 மந்தியெனும்படி குந்திநடந்து
 மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
 வாயறியாமல் விடாமன்மொழிவது—
 துயில்வருநேர மிருமல்பொருது
 தொண்டையுநெஞ்சமு லர்ந்துவறண்டு
 துகிலுமிழந்து சுணையும்ழிந்து
 தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—
 கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை
 கண்டிடுமென்பவர் சஞ்சலமிஞ்ச
 கலகலவென்று மலசலம்வந்து
 கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—
 தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி
 சிந்தையுநெஞ்சமு லைந்துமருண்டு
 திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
 தேறிநலாதர வேதெனநொந்து—
 மறையவன்வேத நெழுதியவாறு
 வந்ததுகண்டமு மென்றுதெளிந்து
 இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
 மேதினிவாழ்வுநி லாதிநின்ற—

கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு
 றங்கிவிழுந்துகை கொண்டுமொழிந்து
 கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
 பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—
 நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே.

3
4

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம
 முஞ்சடையுஞ்சிறு குஞ்சியும்விஞ்ச
 மனதுமிருண்ட வடிவுமில்ங்க
 மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக
 மைந்தரும்வந்து குனிந்தழநொந்து
 மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
 மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள்
 பஞ்சுபறந்திட நின்றவர்பந்த
 ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
 வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி
 ருந்தசவங்கழு வுஞ்சிலரென்று
 பணிதுகில்தொங்கல் களபமணிந்து
 பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி
 வந்திளமைந்தர்கு னிந்துசுமந்து
 கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
 மானிடவாழ்வென் வாழ்வெனநொந்து—

விறகிடமுடி யழல்கொடுபோட
 வெந்துவிழுந்துமு றிந்துநிணங்க
 ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
 யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
 நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

1

பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு

கோயில்-பண்-பஞ்சமம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல் லாம்விளங்க
 வன்னடை மடவா னுமைகோ னடியோமுக்
 கருள் புரிந்து
 பிள்ளைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

1

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள்
 விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட்
 செய்மின் குழாம்புகுந்
 தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ
 ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
 பண்டு மின்று மென்றுமுள்ள பொருளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

2

நிட்டையி லாவுட னீத்தென்னை யாண்ட
 நிகரிலா வண்ணங்களுஞ்
 சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டுந்
 திறங்களுமே சிந்தித்
 தட்ட மூர்த்திக்கென் னகநெக வுறு
 மமிர் தினுக் காலநிழற்
 பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

3

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
 தூய்மனத் தொண்டருள்வீர்
 சில்லாண்டிற் சிந்தையுஞ் சிலதேவர்
 சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு விடங்கள்
 விடைப் பாகள்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

4

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட்
 டின்னம் புகலரிதா
 யிரந்திரந் தழைப்ப வென்னுயி ராண்ட கோவினுக்
 கென்செய லல்லமென்றுங்
 கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக்
 கரையில் கருணைக்கடல்
 பரந்து நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5

சேவிக்க வந்தய னிந்திரன் செங்கண்மா
 லெங்குந் திசைதிசையன
 கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா
 மாய்நின்று கூத்தாடு
 மாவிக் கமுதையென் னூர்வத் தனத்தினை
 யப்பனை யொப்பமரர்
 பாவிக்கும் பாகவத் தப்புறத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

6

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக்கீ
 ழாரும் பெருத வறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருலகி
 லூரு முலகுங் கழற வுழறி
 யுமைமண வாளுக்காட்
 பாரும் விசும்பு மறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

7

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்கண்ணரிளங்
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்கு மென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலு மயனு மறியா நெறிதந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலு மமுதமு மொத்துநின் ருனுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

8

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னு
ளாலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே,

9

தாதையைச் தாளற வீசிய சண்டிக்கு
மண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும்
போனகமு மருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமுந்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி யேத்தொலி
யெங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணள வுஞ்சென்று விம்மி
மிகுதிரு வா ரூரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி யாளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடியெய் மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

11

ஆரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி
 லணியுடை யாதிரைநாள்
 நரா யண்ணொடு நான்முக னங்கி
 யிரவியு மிந்திரனுந்
 தேரார் வீதியிற் றேவர் குழாங்க
 டிசையனைத்து நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் மாடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

12

எந்தை யெந்தாய் சுற்றமுற்று மெமக்கமுதா
 மெம்பிரா னென்றென்று
 சிந்தைசெய்யுஞ் சிவன் சீரடி யாரடி
 நாய் செப்புறை
 யந்தமி லாலைந்தச் சேந்த னெனைப்புகுந்
 தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
 பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே யென்று
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

13

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு முற்றிற்று.

உட்பொருள் விளக்கம்

விஷயம்	பக்கம்
பட்டினத்தார் சரித்திர சுருக்கம்	3
பட்டினத்தார் பாடிய 1-வது கோயிற்றிருவகவல்	5
2-வது கோயிற்றிருவகவல்	6
3-வது கோயிற்றிருவகவல்	7
4-வது கச்சித் திருவகவல்	9
திருவேகம்பமாலை	11
திருவேம்பக விருத்தம்	16
திருத்தில்லை	17
திருச்செங்காடு	19
திருவொற்றியூர்	19, 32
திருவிடைமருதூர்	20
திருக்கழுக்குன்றம்	20
திருக்காளத்தி	20, 33
திருக்கையம்	21
மதுரை	22
பொது	22, 33
தாயாருக்குத் தகனகிரியை செய்கையிற் பாடியது	30
திருவிடைமருதூர்	32
திருவாரூர்	32
திருக்காஞ்சி	32
திருக்காரோணம்	33
திருவிருப்பையூர்	33
திருவையாறு	33
திருக்குற்றலம்	33
திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா	34
பின்முடுகு வெண்பா	35
கலியாணவீட்டில் தம்பதிகளைப்பார்த்து பாடிய விருத்தம்	37
உடற்கூற்றுண்ணம்	37
சேந்தூர் பாடிய திருப்பல்லாண்டு	41

அற்ப விலை !

பிரமாத விஷயம் !!

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தமது சமய உண்மைகளை அறியவேண்டியது அவர் கடமையல்லவா?

பன்னிரண்டு மாதங்களில் வரும் விரதங்களும், அவற்றிற்குரிய காரணங்களும். ஆலயமென்றால் என்ன? திருவிழா என்றால் என்ன? வருஷப்பிறப்பு, நவராத்திரி, தீபாவளி, பொங்கல், சிவராத்திரி போன்ற விசேஷ தினங்களை நாம் ஏன் கொண்டாடவேண்டும்? விவாக, மரண, சிராத்த காலங்களில் செய்யவேண்டிய கிரியைகள் யாது? இம்மாதிரியாக சைவசமயிகள் யாவரும் அத்தியாவசியம் அறியவேண்டிய சுமார் 110 விஷயங்களடங்கிய

சைவ சமய நன்னெறித் திரட்டு

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவர் கையிலும் அத்தியாவசிய மிருக்கவேண்டியது.

இந்நூல் - நவாலி சோமசுந்தரப்புவர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டிதர் ஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதர். வித்துவான் பிரமஸ்ரீ நா. சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியர் ஆகியோரின் மதிப்புரையுடன் கூடியது.

விலை ரூபா 2-00.

(தபாற் செலவு 40 சதம்)

விபுலானந்த அமுதம்

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளால் எழுதப்பெற்று, இதுவரை அச்சிடப்பெறாத பல அரிய கட்டுரைகள் அடங்கியது. சுவாமியவர்களின் முகப்புடத்துடன் அழகிய முறையில் கிளேஸ் கடிதத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா 1-50

(தபாற் செலவு 35 சதம்)

திருமுருகாற்றுப்படை உரையுடனும்

சர். பொன் அருணாசலம் அவர்களின்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடனும் ஆறுபடை வீடுகளின் படங்களடனும் ஆறுவிதமான முருகனின் திருவுருவப் படங்களுடனும் நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் பதிப்பித்து அழகிய பைன்ட் செய்யப்பெற்றது.

விலை ரூபா 2-00

(தபாற் செலவு 50 சதம்)

ச ர ஸ் வ தி பு த் த க சா லே ,

175, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

நீங்கள் சோதிடத்தில் வல்லவர்களாக விரும்புகிறீர்களா?
 பஞ்சாங்கம் கணிக்க, முகூர்த்த நிர்ணயம் செய்ய
 மற்றும் ஜெனனம் முதலாவதாக சொல்லப்பட்ட
 பல யோகங்கள் - முதலியன தெளிவாக
 அறியவேண்டுமானால்

விதானமலை உரையுடன்

என்னும் புஸ்தகத்தை வாங்கிப் பாருங்கள்.

இந்நூல் நமது முன்னோர்களால் எழுதி ஏட்டுப்
 பிரதியாக உபயோகித்து வந்ததை எல்லோர்க்கும் உபயோ
 கப்படுமாறும், தற்காலத்தில் அனேக சோதிடர்கட்கும்,
 தெரியாத பல அரிய விஷயங்களை 26 படலங்களாகப் பிரித்து
 சுமார் 325 சோதிட சம்பந்தமான விஷயங்களை உரையுடன்
 யாவரும் எழுதில் விளங்கக் கூடியவாறு
 அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

விலை ரூபா 3-00.

(தபாற் செலவு 50 சதம்)

சொற்ப விலை !

பிரமாத விஷயம் !

இவ்வுலகில் சகல மதத்தவரும் தத்தம் பாஷையில்
 மொழிபெயர்த்துப் போற்றும் அரிய நூல்.
 பாரதப்போரில் சோர்வுற்ற பார்த்தனுக்குப் புத்துயிரளிக்கப்
 பகவானால் உபதேசிக்கப் பெற்ற தெய்வீக நூல்.
 அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெஞ்ஞானம்
 புகட்டவல்ல நூல்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்

கீதா உபதேசப் படத்துடனும் விஸ்வரூப தரிசனப்
 படத்துடனும் அழகிய அட்டை பைண்ட் செய்தது.
 ஸ்ரீ சங்கரபாஷியத்தைத் தழுவி இலக்கணப் பொருத்தத்
 துடன் வினாவுத்தரமாகப் பல குறிப்புகளைக்காட்டி,
 தெள்ளிய வசன நடையில் எழுதப்பெற்றது.

இதன் விலை ரூபா 4-00.

(தபாற் செலவு 50 சதம்)

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,

175, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

ஸ்தோத்திரத் திரட்டு

தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம், திருப்புகழ், திருமொழி, திருமந்திரம், பதினொராந் திருமுறை, இராமலிங்கசுவாமி பாடல், தாயுமானசுவாமி பாடல், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல் முதலியவற்றினின்றும் திரட்டிய அரிய தோத்திரப் பாக்களும்,

திருவெம்பாவை, திருப்பொற் சுண்ணம், விநாயகர் அகவல், விநாயக கவசம், கந்தர்சஷ்டி கவசம், திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி முழுவதும், இன்னும் சைவ சமயிகளுக்கு இன்றியமையாத பல அரிய விஷயங்களும் அடங்கியது.

பல அழகிய கலர்ப் படங்களுடன் நல்ல கடிதத்திற் பதிப்பித்து அழகிய திக் அட்டை பைண்ட் செய்யப்பட்டது.

விலை ரூபா 2-00.

(தபாற் செலவு 50 சதம்)

சிறந்த நூல் !

குறைந்த விலை !!

இலங்கையிலுள்ள பாடல்பெற்ற புராதன
சுப்பிரமணிய ஸ்தலமாகிய
ஸ்ரீ க தி ர் காம சேஷ த் திர த் தி ன்
பூர்வீக வரலாற்றை எளிய
தமிழ் நடையில்

வித்வான் சி. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள்
ஸ்ரீ தக்ஷிண சைலாச புராணத்திலிருந்து
மொழிபெயர்த்து எழுதிய

க தி ர் காம பு ரா ண ம்

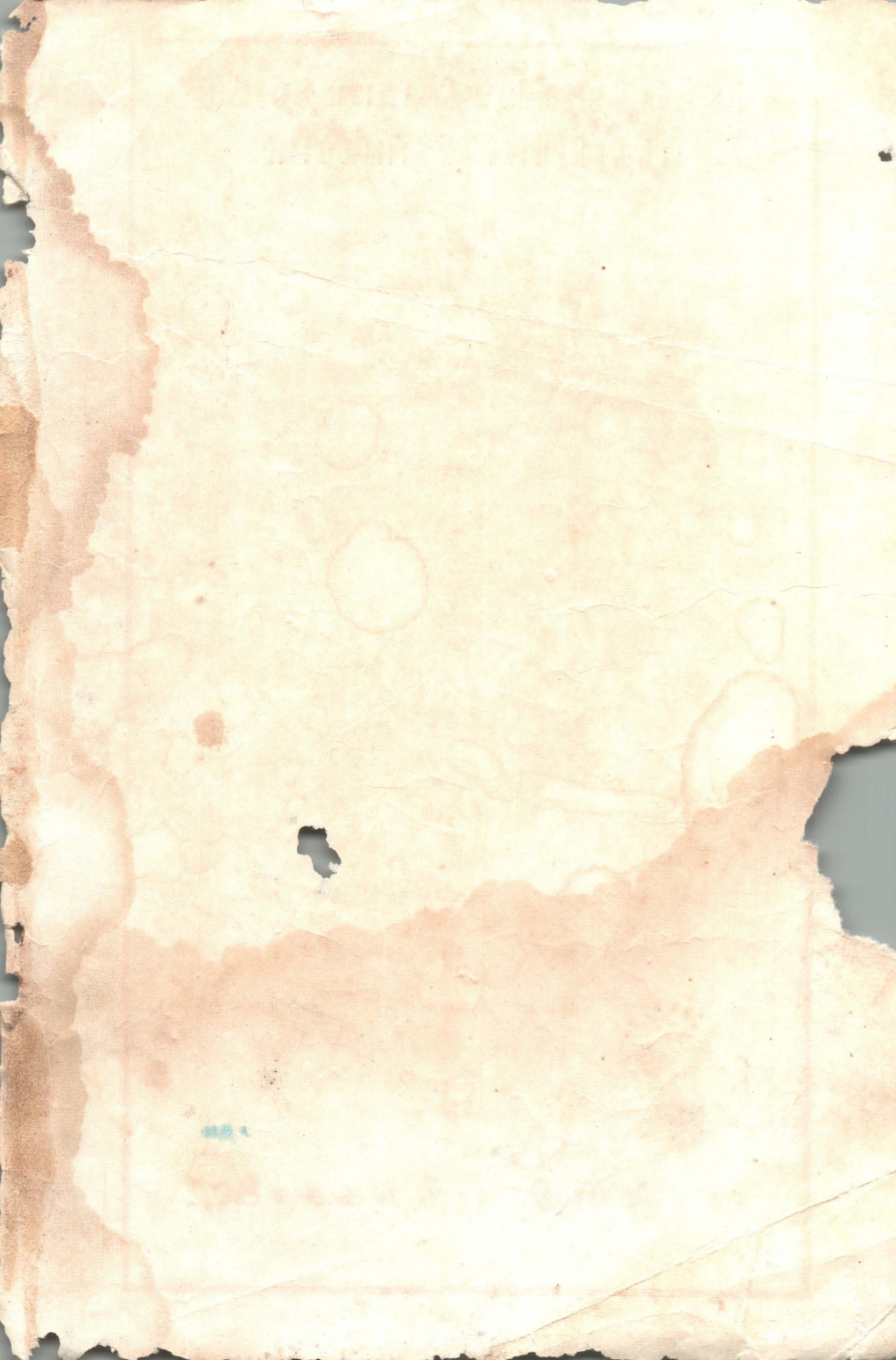
8 அழகிய ஹாப்டோன் படங்களுடனும்
2 மூவர்ணப் படங்களுடனும் கூடியது.

விலை ரூபா 1-50.

(தபாற் செலவு 35 சதம்)

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
175, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு.

பட்டினத்தடிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பல்

[விருத்தியுரைபுடன்]

எல்லா நிலைகளிலும் உயர்ந்தநிலை துறவாநிலை யென்று நம் முன்னோர் அறிவுறுத்தியிருப்பது எவரும் அறிந்ததொன்றே. அத்தகைய நிலைக்குச் சிறந்த இலக்கியமாக விளங்குபவர் பட்டினத்தடிகள் என்பதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. பட்டினத்தடிகள் துறவு நிலையைத் தாயுமானுள்ளிட்ட பல சான்றோர் போற்றியிருக்கின்றனர். துறந்தவருள் தலைசிறந்து விளங்கும் பட்டினத்தடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல்களின் மாண்பை அறியாதார் இல்லை. அப் பாடல்களை ஒதுவோர் உலகப்பற்றில் வெறுப்பும், கடவுள்பற்றில் விருப்பங்கொள்வர் என்பது உறுதி. அத்துணைச் சிறப்புலாய்ந்த அவர் திருப்பாடல்களை ஒதி உய்யவேண்டுவது ஒவ்வோர் அறிஞர் கடலுக்கும். பட்டினத்தார் திருப்பாடல்களைப் பொருளுணராது ஒதுவதனால் பெரும்பயன் விளைதல் அரிது. அக்காரணம் பற்றிக் கற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பயன்பட வேண்டிப் பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டுக்கும், பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பலுக்கும் ஸ்ரீமான் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களைக்கொண்டு எளியநடையில் பல மேற்கோள்கள் அடங்கச் சிறந்த விருத்தியுரை எழுதுவித்து அவையடங்கிய நூலை நாம் வெளியிட்டுள்ளோம். அந்நூல் உயர்ந்த காகிதத்தில் பிழையறச் சுத்தமாக அச்சிட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமான் முதலியார் தமிழ்நாட்டுக்கு நன்கு தெரிந்தவராதலால் அவர் எழுதிய உரையைப்பற்றி நாமொன்றும் இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. புத்தகத்தை வாங்கி வாசித்தால் அதன் நிலையும் தன்மையும் செவ்வனே விளங்கும். பட்டினத்தடிகள் சரித்திர வரலாறும், அவரது திருவுருவப்படத்துடன் ஆங்காங்கு ஐதீக அரும்படங்களும், பத்திரகிரியார் சரித்திர வரலாறும் சேர்த்து உயர்ந்த கால்கோ பயிண்டு செய்தது.

இதன் விலை ரூபா 4.

தபாற்செலவு சதம் 50.

ச ர ஸ் வ தி பு த் த க ச ா லை,

175, செட்டியார் தெரு, கோழம்பு.